

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 278/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 550/2013 a pod sp. zn. 2 Co 551/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 550/2013 a pod sp. zn. 2 Co 551/2013 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„... má v odvolacích konaniach vedených na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 2 Co 550/2013 a pod č. k. 2 Co 551/2013 postavenie odporcu. Postavenie odporcu má aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V v Bratislave na zaplatenie sumy 2 529,84 € (76 214 Sk) s prísl. pod č. k. 40 C 58/2007, ktoré je stále od 15.11.2006 stále vinou neefektívneho konania okresného súdu v nerozhodnutom stave a to aj napriek tomu, že... dôvodne a zmysluplne dňa 8.6.2012 podal zmysluplnú sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu v danej veci, pričom namietal aj prietahy a nečinnosť súdu od 20.08.2008 o protinávruhu, ktorý v danej veci podal ešte voči pôvodnému navrhovateľovi...“

Dňa 17.10.2013... podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 17.10.2013...

Vykonanou lustráciou v info kancelárii Krajského súdu v Bratislave dňa 08.07.2015 sťažovateľ ustálil, že porušovateľovi bol dňa 05.12.2013 predložený Okresným súdom Bratislava V v Bratislave spis č. k. 40 C 58/2007 na konanie a rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľa, odvolacie konanie je vedené pod č. k. 2 Co 550/2013 a pod č. k. 2 Co 551/2013, pričom vec je stále vinou absolútnej pasivity a nečinnosti porušovateľa stále v nerozhodnutom stave,... obe odvolacie konania sú až triviálne jednoduché, právne a skutkovo nezložité.

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam, pretože nečinnosťou porušovateľa je bránené k urýchlenému konaniu a rozhodnutiu okresného súdu o návrhu navrhovateľa proti sťažovateľovi (ktorý podľa právneho názoru sťažovateľa už mal byť súdom zamietnutý), ale aj je bránené konaniu a rozhodnutiu okresného súdu o vzájomnom návrhu sťažovateľa voči pôvodnému navrhovateľovi na zaplatenie 195 219,25 € istiny s prísl. – čo je od 20.08.2008 stále vinou nečinnosti okresného súdu v nerozhodnutom stave, pričom o pôvodnom návrhu

pôvodného navrhovateľa na zaplatenie sumy 2 529,84 € (76 214 Sk) s prísl. pod č. k. 40 C 58/2007, nie je taktiež rozhodnuté od 15.11.2006.

Vôči nečinnosti porušovateľa je sťažovateľ bezmocný, bezradný, stráda z beznádeje a z vyvolaného stavu právnej neistoty o výsledok odvolacieho konania, ale aj o výsledok konania ako celku, včítane rozhodnutia o vzájomnom návrhu sťažovateľa proti pôvodnému navrhovateľovi.“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol: *„Vzhľadom k tomu, že porušovateľ je v oboch odvolania konania stále nečinný, o vec sa nezaujíma, ignoruje zásadu rýchlosti súdneho konania v konaní o odvolaní, tak sťažovateľ podal listom zo dňa 14.07.2015 sťažnosť na priedaňu predsedovi Krajského súdu v Bratislave...“*

Stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok odvolacích konaní trvá v čase podania tejto ústavnej sťažnosti už viac ako 1 rok a 7 mesiacov, čo je z ústavného hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priedaňov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v odvolacích konaniach pod č. k. 2 Co 550/2013 a pod č. k. 2 Co 551/2013 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v odvolacích konaniach vedených pod č. k. 2 Co 550/2013 a pod č. k. 2 Co 551/2013 konal.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 3 000 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 294,08 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej (správne má byť „jeho“, pozn.) právnej zástupkyne – advokátky JUDr. Emilie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 550/2013 a pod sp. zn. 2 Co 551/2013, ktoré ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu neboli právoplatne skončené. Sťažovateľ v doplnení sťažnosti doručenom ústavnému súdu 20. augusta 2015 poukázal na to, že podpredseda krajského súdu v prípise sp. zn. Spr 2232/15 z 22. júla 2015 sťažovateľovi okrem iného oznámil, že jeho sťažnosť na prietahy v napadnutých konaniach vyhodnotil ako dôvodnú.

Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu... K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade krajským súdom) ešte mohlo trvať. To znamená, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označených práv zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o ich porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02, IV. ÚS 103/07).

V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Ústavný súd ďalej uvádza, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

Z kópie odpovede predsedu krajského súdu z 22. júla 2015, ktorou odpovedal sťažovateľovi na jeho sťažnosť na prietahy v napadnutých konaniach, vyplýva, že po preverení veci vyhodnotil predmetnú sťažnosť ako dôvodnú a súčasne oznámil, že „*vec sp. zn. 2 Co 550/2013 a 2 Co 551/2013 bude naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do vrátenia spisu prvostupňovému súdu, a to za účelom zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní*“.

Ústavný súd na krajskom súde a na Okresnom súde Bratislava V zistil, že obidve odvolacie konania napadnuté na ústavnom súde sťažnosťou doručenu 13. augusta 2015 už boli právoplatne skončené, pričom v obidvoch predmetných konaniach bolo rozhodnuté v prospech sťažovateľa. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Co 550/2013 z 28. októbra 2015 nadobudlo právoplatnosť 29. februára 2016 a uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Co 551/2013 z 18. decembra 2015 nadobudlo právoplatnosť 7. apríla 2016.

V dôsledku uvedeného teda došlo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, na ktorú poukazoval v sťažnosti doručenej ústavnému súdu.

Berúc do úvahy všetky okolnosti posudzovanej veci a najmä skutočnosť, že pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k porušovaniu označených práv už nemohlo dochádzať, ústavný súd predloženú sťažnosť v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2016